

os-dem-retorik, som jeg synes man skal være forsigtig med.

Men når det er sagt, blev jeg også provokeret af en anden ting, og det var, at hr. Eyvind Vesselbo tegnede en historie, der hed: Der var simpelt hen kaos på grund af Socialdemokratiet, og da vi kom til, så var det hele fryd og gammen, og vupti forsvandt hundrede tusind arbejdsløse, fordi vi kom til.

Det synes jeg måske er lige lovlig meget sort-hvidt tegnet op.

Jeg vil gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo: Muligvis har regeringen gjort noget, men hvilke initiativer har regeringen gjort for at bidrage til en aktiv deltagelse af vores nydanske borgere? Og så tænker jeg på, hvad hr. Eyvind Vesselbo egentlig mener med, at der er så mange af vores nydanske kvinder, som stadig væk sidder i krisecentre, og som er over 24 år. Hvad mener hr. Eyvind Vesselbo om vores unge drenge, som er blevet det nye proletariat, som vi ikke rigtig kan gøre noget ved? Kan hr. Eyvind Vesselbo kommentere på det?

Kl. 14:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal bede alle parter om at overholde talletiden. Ordføreren.

Kl. 14:15

Eyvind Vesselbo (V):

Det var jo egentlig et interessant spørgsmål, der blev stillet her. For det er jo netop den måde, spørgsmålet blev stillet på, og den måde, det, jeg siger, blev tolket på, der er hele problematikken på udlændingeområdet, nemlig at man ikke kan få en ordentlig debat og ikke kan blive taget til indtægt for det, man faktisk siger.

Der bliver sagt, at jeg siger, at de kom, og at de blev, og at de desværre ikke rejste hjem. Man må sige mig engang, hvordan man kan tillade sig at sige, at jeg sagde: Desværre rejser de ikke hjem. Jeg konstaterede, at de kom her til landet for at arbejde, og at de blev her. Og bagefter sagde jeg, at det var meget, meget beklageligt, at der ikke blev gjort noget, sådan så de kunne blive integreret i det danske samfund. Så jeg vil sige, at man skal lade være med at lægge mig ord i munden, som jeg ikke har sagt. Jeg mener ikke, at det nødvendigvis var noget med desværre, for det var det ikke. Det var, fordi man ikke i de regeringer, der var, sørgede for at gøre noget; så de mennesker kunne få en ordentlig tilværelse, når de nu blev i landet.

Det her forslag – nej, nu kan jeg se, at jeg ikke har mere tid.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:16

Yildiz Akdogan (S):

Det er muligt, at jeg måske har tolket noget i hr. Eyvind Vesselbos meget lange pause, efter at han netop der sagde, at de kom, og de blev. Så var der en lang pause, og det er måske der, jeg har lagt ordet desværre ind.

Men jeg synes, det er vigtigt, hvad enten det er regler eller generelle initiativer og forebyggende arbejde, vi snakker om, at vi også er bevidste om, hvad det er for en retorik, vi bruger. Og der er det altså ikke nok, at vi hele tiden går tilbage i tiden og siger: Da de kom, var der et kaos, fordi Socialdemokratiet ikke kunne finde ud af det, og så kom vi til, og det hele blev fryd og gammen.

Jeg vil gerne stadig væk påpege over for hr. Eyvind Vesselbo, at ja, der er nogle regler og rammer, men hvilke konkrete, forebyggende initiativer overvejer man at tage som et supplement til den her regel, og hvad tænker regeringen på at gøre? Jeg sagde før, at der var en del kvinder, som stadig væk var i krisecentre, og vi har en gruppe unge, især drenge, som stadig væk render rundt og ikke rigtig ved, hvor de hører til. Hvad er regeringens politik på det område?

Kl. 14:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det interessant, at man kan få noget retorisk negativt ud af en pause og få det ud af det, at jeg i pausen skulle have sagt noget, som skulle være i retning af, at desværre blev de mennesker her i landet. Det er sådan noget og sådan en debat, der gør, at der graves grøfter i det her land på det her område. Det er netop, fordi man enten ikke kan finde ud af, hvad man egentlig skal mene selv, eller fordi man ønsker at grave grøfter, når man begynder at sige sådan nogle ting, når det overhovedet ikke er sagt fra denne talerstol!

Så vil jeg sige, at det her beslutningsforslag jo drejer sig om at afskaffe 24-års-reglen og tilknytningskravet, så alle de her spørgsmål om krisecentre, og hvad man gør for de unge mennesker, ligger jo implicit i 24-års-reglen og tilknytningskravet, nemlig at det netop er lavet med det formål at hjælpe de her unge mennesker. Hvis man